

MÉG NÉHÁNY GONDOLAT AZ IMÁDSÁGRÓL

2017. április 9.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

A múlt héten arról volt szó, hogy mennyire fontos az imádság, és arról is, ha nincs időnk hosszan imádkozni, akkor se kárhoztassuk magunkat, ne vessük meg a rövid imádságokat. Röviden betekintettünk Nehémiás könyvének 2. fejezetébe. Nehémiás, mint a király pohárnoka ment ura elé, aki látta az arcán a nagy bánatot. Megkérdezte tőle, mi bántja? Nehémiás abban a pillanatban tudta, hogy ha nem nyeri el a király jóindulatát és kegyeltségét, akkor az életébe is kerülhet. Abban az időben nem lehetett búskomor arccal a király elé menni és úgy szolgálni, mert az könnyen az illető életébe kerülhetett.

Nhémiás, mielőtt válaszolt volna, könyörgött az Ő Istenéhez, és csak azután felelt. Tehát az imáink lehetnek olyan szempillantásnyi rövidke, mint egy sóhajtás, de tudni kell, hogy az Úr azt is meghallotta. Ő jelen van abban a párbeszédben, amikor ilyen nehéz helyzetekbe kerülünk. Nehémiás elnyerte az Úr jóindulatát. Az Úr megértette a királlyal, hogy Nehémiásnak szüksége van segítségre, és még adományt is adjon neki. Így nemcsak hogy visszaengedte a templom újjáépítésére, hanem még fagerendákat is adományozott a munkához.

Isten kegyelmeit el lehet nyerni, és nem kell hozzá éjjel-nappal térden állva könyörögni, mert nem attól lesz hatékony egy imádság, hogy hány órát imádkozunk. A hosszú imákat azért szeretjük, mert akkor végre már elcsendesedik a test, és valóban eljutunk oda, ahova kíváncszunk. De a rövid, szempillantásnyi, sóhajtásos imáknak is hatalmas erejük tud lenni a trón előtt, ezt ne felejtsetek el! Nehéz helyzetekben az Úr legyen az első, imában elé kell menni! Ne úgy legyen, hogy utolsó reménysugárként elmondok egy imádságot. Sok ember így van, hogy utolsó lehetőségként keresi az Urat. Először megpróbálkozik sok más dologgal, emberektől vár segítséget, pedig igazából az Urat kell az első helyre tenni. Akár egy rövid imádsággal: Uram, ugye jelen vagy ebben a helyzetben, és megmutatod a dicsőségedet?

Ennyi elég, és akkor már meghívtad Őt, hogy jelen legyen ott, és a Jézus nevét segítségül hívtad. A rövid imádságokat ne vessük meg, és ne felejtkezzünk el arról, mennyire fontos, hogy ezt első helyen megtegyük. Minden napunkba olvasszuk bele az imádságot! Imádságosan éljünk! Ez azt jelenti, hogy egy rövid imát el tudsz mondani, miközben várod a buszt, vagy beszélgetsz a munkatársaidal. Közben egy gondolat Istenhez, egy rövid imádság – már bevontad Őt a közösségbe, és jelen tud lenni, meg tud nyilvánulni.

Az imádságnak nagyon sok fajtája van, sokféleképpen lehet imádkozni. Vannak a hosszú, könyörgős imádságok, és vannak a rövid felsóhajtások. Az Úr azokat is meghallja. Elég egy sóhajtás a Jézus nevében adott pillanatban, és az Úr ott van. Ez az egyik neve. Az Úr ott van és

segít, megsegít a Jézus nevében. Nagyon kell tudni azt, hogy ne kárhoztassuk magunkat, ha nincs annyi időnk, hogy imádkozzunk hosszú órákat! Akkor egy rövid imát mondj el!

Az Urat mindig az első helyre kell tenni, és az az érv sem jó, hogy nincs időm imádkozni. Ez nem igaz, mert ezeket a rövid imákat be lehet illeszteni a mindennapjainkba. Azért ne zárjuk ki az Urat, mert esetleg nincs sok időnk. A rövid kis idők is egy-egy láncszem, hogy az Urat felfűzzük a napunk dolgai közé, hogy ott jelen legyen. Ámen? Ezt javaslom mindenkinek, mert hajlamosak vagyunk a nagy rohanásban, nagy nyüzsgésben, nagy sodrásban elsodortatni attól, hogy hiszen nekünk van egy Úr Jézusunk, aki ebben a helyzetben alig várja, hogy hozzá forduljunk, és akkor ott van, és segít.

Ma folytatjuk ezt a gondolatmenetet az imádságról. A múltkor megnéztük, amikor Jézust a tanítványai kéri, hogy taníts minket imádkozni, Uram! Jézus a Miatyánkot tanítja nekik. El is mondtuk együtt, hiszen jól ismerjük ezt az imádságot. Ha imádkozzuk, akkor az teljesen helyénvaló. Sokan kérdezik, hogy lehet-e a Miatyánkot imádkozni? Istennek minden sorát lehet imádkozni a Bibliából, amit adott az Igében, ezt pedig Jézus tanítja! Csodálatos alapelvek vannak benne, lehet a Miatyánkot imádkozni!

Azt kell még hozzátenni, hogy Jézus ekkor még nem dicsőült meg, tehát az Ő neve nincs benne ebben az imádságban. A Jézus nevét valahol azért csatold hozzá az imádsághoz, mert Isten a Jézus nevét tudja felmagasztalni mindenek felett. De ez az alapelv is benne van az imádságban. Ezzel fogjuk kezdeni, hogy el tudjunk indulni a témában, amit ma az Úr elétek szeretne tární. Hiszem, hogy az Ő szívéről és szájáról szólok, az Ő nagy kegyelméből. Hozzáteszem, hogy minden kegyelemből van. Abból a kegyelemből a te szívedbe be fog hatolni az Ige, és ott, ha jó talajt talál, gyümölcsöt terem. Az a célja, hogy világosságot, és gyümölcsöt teremjen. Így mondja Jézus:

MÁTÉ 6,9–11.

9. Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a Te neved;

Tanít minket arra, hogy egy közös Atyánk van. Jézus nem kizárólag magának tartotta meg a mennyei Atyát, és nekünk sem egy távoli Istenről szól, hanem azt mondja, hogy a ti Atyátok. Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz! Közös Édesapánk van Jézussal! Ez micsoda gondolat! Hogy nem a szolgaság szellemét kaptuk ismét a félelemre, hanem a fiúságnak a szellemét kaptuk, aki által kiáltjuk: Abbá Atya! Istent csak a Szent Szellem által tudjuk megszólítani, hogy Abbá Atyám. A Szent Szellem által nagyon fontos a közösség, mert igazán Ő fogja veled közölni a hovatartozásodat. Hogy neked egy Atyád van, egy mennyei Édesapád van. Nem egy távoli, ítélkező, rideg Isten, fönt valahol a mennyben, ki tudja hol? Neked egy Édesapád van. Ez a gondolat, amit Jézus hoz, hogy így imádkozzatok: mi Atyánk! Egy Édesapád van, aki a Teremtő, aki végtelen szeretettel szeret téged és várja, hogy hozzá fordulj. Ezért kezdi úgy Jézus, hogy tudd, az Atyához imádkozol.

Szenteltessék meg a Te neved. Ez már egy következő gondolat. Az Ő nevének nagyságát akarja bemutatni az életünkben. Amikor az Ő nevét segítségül hívjuk, és elkezdjük magasztalni ezt a nevet a probléma felett, a helyzet felett, a megpróbáltatás felett, ha felemeljük ezt a nevet, akkor az Úrnak gondja lesz rá, hogy ez a név megszenteltessék abban a helyzetben. Ha többé már nem a problémára tekintünk, hanem a névre, ami majd cselekszik, mert tudjuk, hogy ez a gyönyörű név, a Jézus neve nekünk adatott. Ha Jézus nevét elkezdjük magasztalni, akkor az Úrnak gondja lesz rá, hogy megszenteltessék az Ő neve abban a helyzetben.

Hogy valami megszenteltetik, a szentelés, a szentség azt jelenti, hogy elkülönítetik az Úr számára. Ott az ellenség ereje, a sötétség már nem fér hozzá. Megszenteli az Úr azt a helyzetet. Megszenteli az Úr azt a bizonyos dolgot, amiért imádkozol, és ott a sötétség ereje megszűnt, nincs többé, eltávozott. A világosság elnyelte azt a sötétséget. Ezért mondja Jézus, hogy szenteltessék meg a Te neved. Ha megkérjük ezt a megszentelést egy helyzet felett, akkor az teljesen az Úré lett, és teljes világosságba került. Ott nincs betegség, nincs bánat, ború, szomorúság, az megszenteltetett az Úrnak. Ezt a gondolatot hordozza ez a sor, bátran imádkozzuk! Felmagasztalom a Te nevedet, Atyám! Magasztalom a Te neved, mert tudom, ez a név cselekszik! Erős torony az Úrnak neve, aki ahhoz menekedik, az megtartatik. Az Úr nevét, mint egy hatalmas bástyát lásd! A Jézus nevét viszed, mint egy pap és király uralkodsz, valahova odahelyezed ezt a nevet, a név elkezd uralkodni. Ahogy magasztalod a nevet, az szentséget vesz magának abban a helyzetben.

Ez egy gyönyörű gondolat, és nagyon-nagyon szeretem, hogy elgondolkodunk ezen. Bátran szólítjuk ezt a nevet. Aki az Úr nevét segítségül hívja, megtartatik. Az Ő nevében – ez a teljhatalom, menny és föld felett! Bátran vedd a nevet, és kezd el magasztalni! Kezdd el a szent vért magasztalni! A magasztalás mit jelent? Hogy nagyobbnak és egyre nagyobbnak látod, a problémát pedig egyre kisebbnek, míg végül megszűnik.

A magasztalás egy folyamat, miközben a hited növekszik. Ahogy magasztalod a nevét, ez a név szentséget vesz magához, abban a helyzetben megszenteltetik. Ezt jelenti, hogy szenteltessék meg a Te neved. Erről múltkor hosszabban beszéltünk.

MÁTÉ 6,9–11.

10. Jöjjön el a Te királyságod; legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.

Ez a harmadik gondolat. Figyelitek a sorrendet? Először tudni kell, hogy van egy Atyánk, utána jön a név, aztán pedig szólítjuk a királyságot az életünkben. Jöjjön el a Te királyságod! Ez az a királyság, amiről Jézus annyit tanít a tanítványainak. Nagyon fontos ez az életünkben, mert ebbe a királyságba kerültünk, amikor újjászületünk. Amikor ennek a királyságnak a tagjaivá leszünk, a részévé válunk, alkalmasak leszünk arra, hogy részt vegyünk ebben a világosságban. Tehát van egy részvételünk ebben a királyságban. Hogy mi a részünk benne, és hogy vehetjük ki a részünket, hogy vehetjük ki az áldásainkat belőle, ehhez imádkoznunk kell, hogy jöjjön el a Te királyságod az én életemben!

Erre gondol Jézus, amikor azt mondja, hogy jöjjön el a Te királyságod. Ez szinte egy parancsszó. A hit parancsszava. Nem fogadod el az ellenségnek a cselvetéseit, a fondorlatait, a helyzeteket, amiket hoz, hanem azt mondd, hogy állj, eddig jöttél! – és határt szabsz a gonoszságnak, a szellemi erők felett hatalmat veszel, és elkezdesz profétálni a helyzetre! Jöjjön el a Te királyságod, jöjjön el a Te világosságod, legyen meg a Te akaratod ebben a helyzetben! Ezek a hit parancsszavai. A megoldásra váró helyzetekre profétáljuk Isten királyságát, Isten dicsőséges megoldásait, Isten világosságát. Jöjjön el a Te királyságod! A Szent Szellem azon dolgozik, hogy ez a királyság egyre inkább megjelenhessen az életünkben.

Az Apostolok cselekedetei első fejezetében mit mond Jézus a tanítványoknak, amikor már a megdicsőült testében van? Megjelenik nekik, azután búcsúzik, mert felvitetik majd a magasságba. Azt olvasod ott a fejezet elején, hogy a tanítványokhoz szólt a királyság dolgairól. Az Isten országának, királyságának a dolgairól szólt hozzájuk hosszasan. Akkor is a királyságról tanította őket, hogy bekerültek ebbe a királyságba. Ott másképp mennek a dolgok.

A királyságban levő dolgoknak itt a földön is meg kell lenniük. Hogy le tudjon jönni a földre, és érvényesülni tudjon a menny királysága, erről szólnak az imádságok. Nem véletlen, hogy Jézus, amikor az imádságról szól, ezt említi, hogy a mennyei királyság tudjon érvényesülni, és egyre inkább lejöhessen a földre. A mi életünkön keresztül tudja az Úr ezt hozni. Az Ő akarata jöhessen, az Ő áldása jöhessen, az Ő dicsősége jöhessen, az Ő világossága tért nyerhessen! Ezt jelenti a „jöjjön el a Te királyságod”!

Ezt az imádságaink nélkül nem tudja Isten elvégezni. Ő semmit nem képes addig cselekedni ebben a világban, amíg valaki ajtót nem nyit neki. Amíg valaki meg nem kéri arra. Ezt sok könyvben olvashattatok már, nem újdonság. De ne feledkezzünk el róla, hogy az emberek legyintenek, hogy itt már csak az imádság segíthet! Nagy bajban vannak. Rögtön az elején is imádkozhattak volna, és lehet, hogy az a baj meg sem történik. Istent be kell vonnunk, és szólítanunk kell az Ő királyságának a dolgait, és szólítanunk kell az Ő áldásait. Prófétálnunk kell az Ő akaratát, hogy azok a megszáradt csontok újra éljenek! Abban a testben élet legyen, és ne a halál munkálkodjon! Abban a testben az Úr Jézus Krisztus élete megláttatik! Ezeket profétálnunk kell!

Miközben ezeket mondjuk, az Ő királysága száll alá, és nyilvánul meg az életekben. Ezt tanítja itt Jézus. Jöjjön el a Te királyságod, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod! Semmi mást nem engedek meg, csak a Te akaratodat! Jelentsd ki! Ez is egy hatalmi ima. Semmi mást nem engedek meg az életemben, csak az Úr akaratát, mert lehet, hogy az én akaratom rossz irányba vinne engem. Amit elgondoltam magamnak, annál van jobb. Az Isten akarata, az jöjjön! Jöjjön el a Te akaratod az életemben! Ebben az imában hatalmas alapelvek vannak. Ezeket nem csak mormoljuk, és nemcsak imádkozzuk, hanem gyakoroljuk is. Érvényessé tesszük az életünkben, és akkor óriási módon fog növekedni a szellemi életünk. A mindennapi kenyerről szó van benne.

MÁTÉ 6,9–11.

11. A mi mindennapi kenyerrünket add meg nekünk ma.

Ami holnap jön, arról még nem aggódunk. A mairól gondoskodik az Úr. A mindennapi kenyerről. A holnap dolgai felől majd aggodalmaskodjon a holnap, mondja Jézus egy másik Igéjében. Nem aggodalmaskodunk, hogy mit hoz a holnap. Minden napról gondoskodik az Úr, és megadja, amire szükségünk van. Megint egy alapelv.

Amikor a zsidó népet kihozta Isten, negyven évig a mannával táplálta őket a pusztaságban. Egyiptomból kihozta, és amíg a Jordánon át nem keltek száraz lábbal, végig mannával táplálta őket az Úr. Honnan jött a manna? Az égből. Angyalok kenyere lehetett. Honnan hozta az Úr? Több világosságunk nincs róla, de az biztos, hogy nem haltak éhen, és jól tápláltak voltak. Isten gondoskodott róluk negyven évig. A semmiből jött elő a kenyér, az égből. Nem kellett érte dolgozniuk, nem kellett vetni, aratni, nem kellett munkálkodni, jött a kenyér az égből.

Amikor a Jordánon átkeltek, és még Jerikó bevétele előtt voltak, ebben az időszakban Isten elrendelte nekik a körülmétkedést, mert akik a pusztában születtek, nem voltak körülmétkelve. Most eljött az ideje, hogy körül kellett métkednie a következő generációnak. Azt írja az Ige, hogy Isten egy természetfeletti módon hozott nekik negyven évig táplálást, és amikor beértek arra a földre, akkor egy korszak lezárult. A népének egy másfajta módon hozott gondoskodást. Bementek arra a földre, ahol ehették a föld gyümölcsét. Az ígért földjének gyümölcsét. A földnek a terméséből táplálkoztak. Egy ideig az égből táplálta őket, de amikor eljött az ideje és bejöttek arra a földre, attól a naptól kezdve megszűnt a manna.

JÓZSUÉ 5,12.

12. És másnapról kezdve, hogy ettek a föld terméséből, megszűnnek a manna, és nem volt többé mannajuk az Izrael fiainak; hanem Kánaán földjének gyümölcséből ettek abban az esztendőben.

Bízhatok benne, hogy Isten időzítése rajta van az életeden! Addig hozza a természetfeletti megoldást, amíg nincs biztosítva, hogy a számodra máshogy előkerülne. Ahogy az előkerült, a manna megszűnt. Többé nem hullott alá az égből. Isten pontosan tudja, mire van szükségünk, és előhozza a mindennapi kenyerünket. Nem hagyja az Ő szolgálait éhezni, az Ő szerelmeit, úgyhogy bízhatok benne. Természetfeletti módon vagy az ígéret földjén. De mindenképpen megvolt a betevőjük, és ettek, és bőven ettek, és ünnepeltek, és örömben voltak. A földnek a gyümölcse volt akkor az eledelük. A mannára már negyven év alatt ráuntak. Az Úr tudta, hogy ennyi elég, és jött más megoldás, de mindig volt mit enniük. Örömben voltak és bőségben. A mi Atyánknak van még két gondolata. Visszatérünk rá.

MÁTÉ 6,12–13.

12. És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek;

Azt jelenti, hogy az Úrnál a bűnbocsánat nemcsak a te bűneidre érvényes. Aki valamit ellened elkövetett, neki is. Honnan tudod, hogy nem tért meg az Úr előtt? El kell engedned! Neked első helyen el kell engedned, amit ellened tett. Nem csak elimádkozni kell, hogy megbocsátunk a másoknak. Gyakorolni is kell, mert addig a szívedben nem vagy teljesen az Úr előtt, amíg el nem engedted a másikat. Mit tett ellened? Mit vétett? Sok embernek ez a legnagyobb akadály az életében. Nem tudja elengedni, amit a múltban vétettek ellene.

Szoktam mondani, hogy belegondoltál abba, Jézus mit szenvedett értünk? Az Ő szenvedéséhez képest az, amin neked át kellett menni, semmiség. Hasonlítsd össze ilyenkor Vele magad, hogy mit szenvedett érted! Van-e a kezeden a szegeknek helye? Nem a te tenyeredet szegezték át, a Jézusét! Van-e nyoma a töviskoronának a fejedben? Nincs. Letépték-e a húst a hátadról? Nem. Akkor most sorold, van-e a lábadon átszegezett sebhely? Nincs. Akkor most tedd hozzá, hogy veled mit tettek? El fog törpülni. El fogod tudni engedni.

Amikor Jézusra tekintünk, az mindenre megoldás. El tudod majd engedni, mert megindul a szíved, hogy Jézus ezt elszenvetted érted, és a másikat is. A te bűneidet is elengedte, és a másikat is. Hogyha Jézus megbocsátott neki, akkor neked is el kell engedned! Így meg fogsz könnyebbülni. Isten ezt te érted kéri, hogy a szellemi súlytalanság állapotában lehess. Csak az Úrnak élhessünk, ne a régi sérelmeinknek. Meg kell vizsgálni, van-e még a szívünkben ebből maradék. Mert amíg van, addig nem vagyunk szabadok az Úrnak. A drága Úr Jézus Krisztus imájában benne van.

A Miatyánkot mormolják a keresztyének, mondják és mondják, van, aki naponta sokszor elmondja az imát, de kérdés, hogy megálltunk-e egy pillanatra, és megcselekedtük-e? Mert ha az Igét megcselekedtük, akkor hoz olyan áldást, ami kell nekünk ahhoz, hogy azokat meg is tudjuk élni. Kérlek benneteket, hogy vegyétek sorra ezeket! Nagyon fontos szellemi szempontok vannak a drága Jézus imádságában, amit tanít az apostoloknak és mindenkinek.

Aztán az utolsó gondolat pedig:

13. És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól. Mert tiéd a királyság és a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!

Jézus Krisztus nem vádolható azzal, hogy bárkit kísértésbe vinne azért, hogy elbukjon, hanem arról beszél, hogy ne engedd meg, hogy rossz irányba haladjunk. A Jó Pásztor vezet minket. Hadd halljuk meg azt a szót! Ne menjünk a vesztünkbe a kísértő vezetése által, hogy arra hallgatunk, és arra tekintünk, hogy milyen csábítás van ott. Ne engedd meg nekünk, Uram! „Ne vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól”. Az Úr megszabadított minket. Tudni kell, hogy ez a gyönyörű imádság hatalmas alapelveket hordoz magában, ezért élni és gyakorolni kell ezeket.

Ez volt a Miatyánk, amit a múlt alkalommal és ma is átbeszéltünk, mert sokan kérdezik tőlem, hogy erről az imádságról mi a véleménye az újszövetségi hívőnek. Jézus imádsága, és minden sora megállja a helyét. Annyi a különbség, hogy Isten előre megbocsátott neked, nem függvénye, hogy te a másoknak megbocsátottál-e. Isten előre a Krisztusban megbocsátott, és az Újszövetségben úgy írja a levelekben, hogy ahogy a Krisztusban Isten megbocsátott nekünk, úgy bocsássunk meg mi is. Tehát elöljárónk lett ebben is. Ő megbocsátott előre, és azt kéri tőled, hogy te ugyanígy tegyél. Akkor lesz ez a szív teljesen szabad a szellemnek.

A megbocsátást naponta meg kell vizsgálni. Ha azt mondod, hogy nem haragszom senkire, akkor még fiatal a nap. De ha eltelik egy óra, meg még egy óra, lehet, hogy már megbántottak. Vagy mondtak rólad valamit, vagy olyan dolgot tettek, ami nem jól esett neked. A nap zártával vizsgálj meg, van-e a szívedben valami, ami nem odavaló! Ha van, úgy ne feküdj le, hogy az ott maradjon! Dobd ki onnan, mert nem odavaló! Minden nap végezd el, minden nap legyen tiszta és szabad a szíved az Úrnak! Csak Ő lakozhasson ott, csak az Ő szeretete lehessen ott. Akkor egészen más, gyönyörű az élet, mert ott van a szellem szabadsága a Krisztusban, amit nekünk adott Isten. Az Isten gondviselése, Isten időzítése, megbízhatunk benne. Mindennapi kenyeret ad. Láttuk azt is, hogy a szüntelen való imádságot tanítja.

1THESSALONIKA 5,16–18.

16. Mindenkör örüljeteK.

Az öröm azt jelenti, hogy ha jól megy minden, ha nem olyan jól megy minden, szüntelen örüljeteK. Mindenkör örüljeteK! Ez egy felszólítás. Miért van jókedved? Csak. Mert az Úr Igéje írja, nekem örömöm van. Vedd tudomásul, én mindenkör örvendezek! És ez is ragadós. Akik a környezetben járnak, és látnak, elgondolkodnak, hogy tényleg, így is lehet! Ők is ezt az utat fogják választani, mert sokkal jobb, ha az ember ebben az örömben tudja megőrizni a napját, mint hogyha minden kis apróságon felbosszankodik, és olyan dolgokat mond, amit aztán később megbán. Mert a szánk szavaival élünk. Kimondunk olyan dolgokat néha, hogy később azt kívánjuk, a másik egye meg, de azt is nekünk kell megenni. Vigyázni kell, hogy az Úr örömét ne engedjük el magunktól! Mindenkör örüljeteK, mondja, és hozzáteszi:

17. Szüntelen imádkozzatok.

Nehogy azt hidd, hogy az a szüntelen imádság, hogy huszonnégy órás térden állást kér az Úr tőled, hanem egy állandó közösség a mennyekkel. Drága Szent Szellem, tudom, hogy a szemed rajta van ezen, közben pedig a teljes figyelmem azon van, hogy mit mondasz. Miközben itt lent zajlik az élet, tudom, hogy illesztve van a menny a földdel. Csak az történhet, amit Te elrendeltél, amit Te megengedtél, amit Te nekem szántál! Olyan biztonságot ad az embernek ez a szüntelen való együtt lüktetés! Ha erre ráállítod a figyelmedet, akkor ez megvan. Akkor ez élő dolog. Lehet így élni. Nem szabad róla megfélekedni: Szüntelen imádkozzatok!

18. Mindenben hálákat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézusban tihozzátok.

Ha jól megy minden, és ha kevésbé jól megy, mindenben szüntelen hálákat adjatok. Nem azért, hogy az megtörtént, hanem azért, hogy tudod, hogy onnan kivezet. Hatalmas alapelv a hálaadás – ne felejtsetek el! Mindenben hálákat adjatok, mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézusban tihozzátok.

Vagyis tudd, hogy az Úr szeme rajta van, és tudd, hogy az Úr nem hagy el téged! Ha ezt a hiteddel elfogadtad, akkor már tudsz hálákat adni. A hálaadás ráállítja a figyelmedet a megoldásra, és arra, hogy Isten mit mond. Mindenkor hálákat adjatok – nagyon fontos alapelv.

Jézus a Lukács 18-ban egy példázatot mond a tanítványoknak, ezt most nem fogjuk olvasni, de az első versben azt mondja Jézus, hogy mindig imádkozni kell. A példázat arról szól, hogy mindig imádkozni kell, és meg nem restülni az imádságban. Amikor már imádkozunk egy ideje valamiért, és még nem látjuk, akkor azt mondja az ember, hogy most már lassan feladom, ott vagyok azon a határon. Annyit imádkoztam már ezért, és amúgy is csak egyszer lehet kérni, a második már hitetlenség. Akkor hogy van ez az egész? Jézus meg azt mondja, hogy szüntelen, szüntelen, és mindig imádkozzatok.

A példázat pont arról szól, hogy az asszony minden nap elmegy a bíróhoz, és nyaggatja a kérésével. Úgyhogy bennünk van a Szent Szellem arra, hogy ezeket megmutassa, hogy amikor ezt a szüntelen imádságot, ezt a „mindig imádkozunk, és nem adjuk fel” elszánást, amit ad az Úr hozzá, ezt szellemben végezzük el. Hogy megragadjuk a hitünkkel, hogy igen, ezt én befogadtam, ez megvan nekem, és most hálákat adok érte! Így megy előre és egyre előbbre ez a dolog. A teljes délig eljön a világossága ennek a helyzetnek. Fogom látni, hogy mit kell tenni, ha most még nem is látok mindent. Fogom tudni, hogy hol a helyem, és mit kell tennem, és hogy a helyzet hogyan oldódik meg. Minden a képbe kerül a maga idejében. Akkor hittel zártad a kétségek helyett az imádat. Érdekes dolog, hogy ad nekünk az ószövetség egy példát, Énokot, aki Ádám után a hetedik volt. Az 1. Mózesben olvassuk.

1MÓZES 5,24.

24. És mivel Énok Istennel járt, eltűnék, mert Isten magához vette.

Ez a szüntelen imádságban való élet oda vezetett, a menny és a föld úgy illeszkedett, hogy Énok elment sétálni Istennel, aztán beszélgettek, mint ahogy Ádámmal is. Isten mindig az alkonyatban jött, és minden estét együtt töltöttek. Beszélgettek és sétálgattak, és egyszer csak Énok ránéz az órájára, és látja, hogy hú, de késő van, már haza kéne menni, vár az asszony meg a család! Isten pedig azt mondja neki, hogy közelebb vagy már hozzám, minthogy hazamennél – és elragadta!

Élve elragadtatott Énok. Elvitte Isten, többé már nem itt volt, mert Istennel járt. Képzeljétek el, hogy Istennel járnai olyan váratlan helyzeteket, és olyan sziporkázó mennyei dimenziókat tud hozni az emberre, hogy nem tudod kiszámolni, hogy mi lesz a következő, amivel meglep Isten. Hatalma van, hogy minden pillanatban hozzon valamit, amit nem láttál addig. Az mondja, hogy mivel Énok Istennel járt, eltűnt. Eltűnt, mert Isten magához vette. Kész, ennyi, elvitte a testét a mennybe! A mai napon is testi formában van fönt a mennyben, mert nem hagyta itt a testét valahol, tehát akkor van a teste. Eltűnt, csupán csak azért, mert Istennel járt. Vagyis Istennel járnai egy nagyon kifizetődő dolog tud lenni, mert olyan módon tud bejönni Isten a helyzetekbe, amit nem tud megtenni, ha elhanyagolod Őt a közösségben, és az orrod előtt lévő problémákat látod helyette. Isten láthatatlan, de lehet vele együtt járnai, ahogy Énok Istennel járt. Ő még újjászületve sem volt, és együtt járt Istennel.

Nagyon izgalmas ez a Szent Szellem közösség, Istennel együtt járnai ebben a dicsőség-dimenzióban, ahova beemelt minket az újjászületésnél. Ennek a birodalomnak, ennek a

királyságnak a részesei vagyunk. Úgyhogy egy szempillantásban tud az Úr megoldásokat hozni a helyzeteinkre. Énokkal is így történt, hogy elvitte őt az Úr, de Énok se tudta az előző pillanatban, hogy így lesz. Egyszer csak Isten megkívánta a közelségét és elröpítette, hazaröpítette. Énokot nyereség érte, mert Istennel járt. Tudjátok, hogy hány esztendő volt? Nem fogjátok elfelejteni, ha mondom. Háromszázhatvanötöt! Ahány nap van egy évben. Minden napra jut egy esztendő. Háromszázhatvanöt évet élt Énok, és elvitte Isten. A többi odafönt éli. Dicsőség Istennek!

Ez az „Őbenne” dimenzió. Ha arra a frekvenciasávra vagy hangolva, ahol Isten akarata csak így suhanva lejön, akkor a gyógyulás is egy szempillantásban eljön. Ez az „Őbenne” frekvenciasáv. Ámen. Van olyan is, amikor kicsit arrébb vagyunk hangolva, és nem vagyunk teljesen abban a helyzetben, hogy vegyük, amit mond, és akkor nehezebben mennek a dolgok, mintha ráhangolódnánk. Jézus erről azt mondja, hogy én vagyok szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők. Vagyis ugyanaz az élet járja át mindkettőt. Egyben vannak, a szőlőtő és a szőlővessző.

JÁNOS 15,5.

5. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.

Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek – mondja Jézus. Vegyük tudomásul, nélküle nincs ez a mennyei élet. Eltervezzük magunknak, hogy így és úgy lesz, és ó, de jó lesz – de kihagyjuk Istent belőle, akkor valahol megfog majd az ördög. Az biztos, hogy nem úgy lesz, ahogy eltervezted! Nélküle nem megy semmi sem, az Ő olaja kell hozzá, az Ő áldása kell hozzá, az Ő lüktetése kell hozzá. Vele együtt élni! Vele együtt járni! A menny és a föld egybekapcsolva! Ez egy gyönyörű titok, Őbenne maradni, Ő pedig mibennünk. Ez az Őbenne frekvenciasáv. Ő lehet úgy tebenned, hogy te nem vagy Őbenne teljesen, de akkor nincsenek ott az „Őbenne áldások” úgy, ahogy oda szeretné neked adni. Beljebb kell sodródni, hogy teljesen Őbenne legyünk elrejtve! Őbenne, teljesen Őbenne, és akkor fogunk sok gyümölcsöt teremni az Ő dicsőségére. Sok gyümölcsöt.

Akarunk-e sok gyümölcsöt teremni? Azt mondjuk, hogy nincs időnk, Uram, nincs időnk! Ez egy nagyon kedvenc dal. Két kedvenc dal van, amit énekelnek a keresztyények: a nincs időm, és a nincs pénzem. Két favorit megy a szánkból általában. Megint mondom, hogy ki mint szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét. Úgyhogy ezt a két dalt nem énekeljük, ha ismerjük az Igét! Mindenre van időnk, és mindenre van pénzünk, és mindenre van erőnk a Krisztusban. A Krisztusban! Őbenne, és oda araszolgatunk, és bemegyünk, és igenis meg tudunk állni a közepén, a legjobb helyen! A tökéletes akaratban.

Nézd meg, mit hoz az neked, ha Isten dolgaira időt adsz, és nem csak vasárnapi keresztyény vagy, hanem ezt a mindennapos lüktetést éled, miközben végzed a dolgaiddat. Ez a titka ennek. Lehet úgy Őbenne lenni és közösségben élni, hogy közben a mindennapjaidat éled. A kettő nem zárja ki egymást.

PÉLDABESZÉDEK 3,1–2.

1. Fiam! Az én tanításomról el ne felejtkezzél, és az én parancsolataimat megőrizze a te szíved;

Vagyis ne engedd, hogy a figyelmedet elsodorja a látható helyzet attól, amit Isten Igéje mond. Az én parancsolataimat megőrizze a te szíved, vagyis a szívedben ott legyen beírva, hogy Ő mit mond arról. A törvény oda be van írva a szívedbe, és el ne feledkezz róla! Ott lüktessen,

az az életed, az Ő parancsolata. A Tóra a szívünkre van írva. Ha nem nyomjuk el a lelkiismeretünk hangját, akkor mindig hallani fogjuk. Ha engedelmesek vagyunk, amikor szól, akkor újra meg fogjuk hallani, és mindig meg fogjuk hallani. Azt mondja: el ne felejtkezzél, el ne felejtkezz róla! Megőrizze a te szíved. Mert most jönnek az áldásai:

PÉLDABESZÉDEK 3,1–2.

2. Mert napoknak hosszú voltát, és sok esztendő életet, és bőséges gazdagságot hoznak neked.

Lesz időd mindenre, ha így teszel. Egyszerűen úgy fogja beosztani a napodat, hogy mindenre marad időd, amire kell. Nem fogsz sietni, nem fogsz kapkodni, hanem egyszerűen olajban megy. Napoknak hosszú voltát és sok esztendő életet hoz neked. Beszéltem most egy pásztorunkkal. Mondta, hogy ő már közel van a nyolcvan évhez. Mondom: és a százhusz még hol van? Százhuszig van itt még bőven időnk, hogy elvégezzük, amit kell, és amíg az Úr akarata, addig itt is maradunk. Azt mondja, hogy sok esztendő életet, úgyhogy ne zárjuk le azért, mert most közel vagyunk a nyolcvanhoz, és én már elvégeztem. Szó nincs róla! Ha a sok esztendő életet rendelte az Úr, akkor annak minden napját meg fogjuk itt élni, és örömben fogjuk élni, és elvégezzük az Ő munkáit. Ragaszkodunk hozzá, hogy úgy legyen, ahogy Ő elrendelte nekünk!

Ha az Ő tanításait hordozod a szívedben, az meghozza neked ezt a sok esztendő életet és bőséges gazdagságot. Ezt a részét nagyon szeretnénk, hogy mindig legyen, mindenre legyen, afölött legyen, adni tudjunk belőle. Bőséges gazdagságot hoznak nekünk. Bőséges gazdagságot és békességet hoznak nekünk. Ezek az esztendők, amit az Úrral élünk, el vannak pecsételve az Ő jóvoltával. Úgyhogy nem adjuk fel, ha már közel is vagyunk a nyolcvanhoz. Ha az Úr még számít ránk, akkor tovább megyünk. Ő adja az erőt hozzá. Úgyhogy nem könyveljük el magunkat, hogy most már túl vagyok a hatvanon, túl vagyok a hetvenen, most már közel vagyok a nyolcvanhoz. És akkor mi van?

Beléd plántált az Úr kincseket itt a földön. Befektetése van az Úrnak benned, mert nem tíz éve, és nem húsz éve ismered az Igét, hanem már huszonöt, vagy harminc, és tudod, hogy az igaz és működik! Várja, hogy szolgálj Őt, várja, hogy hirdesd az Igét, és nem a mennyben van rád szüksége, hanem itt a földön! Ámen. Akkor el kell végeznünk azt. Úgyhogy ne szabjuk meg magunknak, mert ez egy rossz látásmód, és ahogy szellemben látjuk, az úgy lesz nekünk. Figyelmeztetlek benneteket, hogy ahogy telnek az évek, nem leszünk fiatalabbak, de az erőnk megújul! A fiatalságunkat is megújítja az Úr. Ahogy a belső ember megújul, a külsőn annak meg kell látszódnia. Nincs mese, a futásunkat meg kell futni! Úgyhogy ne hozzunk magunk felett ilyen ítéleteket!

Most kértem fel az egyik pásztoromat, hogy vegye fel egy régi fonálát, amit évekkel ezelőtt gyönyörűen végzett, és azt mondta, hogy ő most már közel van a nyolcvanhoz. Csodálkozva kérdeztem: és az miért baj? Annál dicsőségesebb lesz, hogyha föl vesszük azokat a fonalakat! Köszönjük, hogy az Úr erről megértést ad nekünk, és megáld minket a világossággal, hogy ne írjuk le magunkat, ha Ő még nem írt le minket. Ámen. Dicsőség Istennek! Legyűrjük az akadályokat.

Megtudják a fiatalok is egy napon, hogy milyen hatvan fölött lenni. Az is ugyanolyan, mert az örökkévalósághoz képest az a plusz tíz év nem számít semmit igazán. Ugyanolyan fiatalnak érzi magát az ember, mint amikor tizenéves volt, mert ha belemegyünk az örökkévalóság dimenziójába, akkor nem számítanak az évek. Valahogy érezteti velünk az Úr, hogy az semmi, hogy éltem hatvan évet, meg hetven évet. Az Úr számít ránk. Ámen? Ámen! A fiatalságunkat megújítja.

Hogy a kitartó és a rendszeres imádság mennyire fontos, egy példát mondok a Dániel könyvéből, mert a mai gondolatok mind az imádságról jönnek. Dáriusz király idejében volt az, amikor egy parancsolatot, egy rendeletet hozott a király a tanácsadók sugalmazására, hogy senki sem imádkozhat harminc napon túl az ő Istenéhez úgy, hogy büntetésként ne az oroszlánok vermében kössön ki. Képzeld el! Azért hozta ezt az ellenség, mert látta, hogy a kitartó imádságnak mindig van gyümölcse. Aki harminc napon túl imádkozik az Istenéhez, halállal haljon. Ezt a döntést meghozta Dáriusz király, és írásban le is fektette, amely így a médek és perzsák törvénye szerint nem visszavonható.

Meghallotta ezt Dániel is, fölment a felső szobájába, kinyitotta az ablakot, és úgy imádkozott, hogy mindenki hallja. Minden nap háromszor imádkozott, hogy legyen még az háromszor annyi imádság. Nem csak harminc napig, hanem háromszor harminc napig, hogy menjen fel a trón elé, hogy Uram, Te cselekszel, Te oltalmazol meg engem, és megtudják, hogy élő Isten vagy.

Amikor szorongatások érnek minket, nem adjuk fel. Nem bátortalanodunk el, hanem annál inkább odaszánjuk magunkat, meg a hitünket. Ha azt mondják, hogy nem mehetek ki prédikálni, annál inkább fogom ott hirdetni az Evangéliumot! Határozd el magadban! Az Úr végzi majd, Ő töri meg az igákat, de nem adjuk fel. Nem alkuszunk meg ilyen rendeletekkel, amikor arra lettünk kiküldve, hogy hirdessük az Evangéliumot. Abban van az élet, abban van Isten élete. Az Evangélium hirdetésében van Isten ereje, Isten kincse, az örök élete, az Ő szerelme. Nézd meg, az iskolából kik jönnek ki, és hogyan jönnek ki a fiatalok! Nem hallottak a Krisztusról. Elképesztő, hogy mennyire mások, mint amikor még mi voltunk egy generációval előtte. Nekik hallaniuk kell a Krisztusról. És ha meg vagyunk félemlítve, mert nem tehetjük, mert nem szórólapozhatunk? – kérdik. Dániel nem esett kétségbe, hanem azt mondta, hogy annál inkább fogok imádkozni. Az Ige meg fog minket öntözni, hogy nem hagyjuk magunkat.

DÁNIEL 6,10.

10. Dániel pedig, amint megtudta, hogy megíratott az írás, bement az ő házába; és az ő felső termének ablakai nyitva voltak Jeruzsálem felé; és háromszor napjában térdeire esék, könyörge és dicséretet tett az ő Istene előtt, amiként azelőtt cselekszik vala.

Dániel nem bezárkózva imádkozott, nem próbálta elrejteni, hogy imádkozik. Meg ne szégyenüljek, Uram, én azért imádkozom Hozzád, csak ne lássa senki! Szó sincs róla. Nyitott ablakokkal Jeruzsálem felé. Tudom, hogy van egy Isten, és az a Jeruzsálem Istene, és a zsidók Istene. Az Izrael Istene nem hazudik. Hű a szavához. „Háromszor napjában térdeire esék, és könyörge, és dicséretet tett az ő Istene előtt, amiként azelőtt cselekszik vala”. Nem tudták megfélemlíteni, és nem hagyott a szorításnak helyet, és nem hagyta, hogy az ő imaéletét korlátozza a fenyegetés és az ijesztgetés.

Ki is kötött az oroszlánok vermében, az oroszlánok között, de nem érte bántódás. Melegítették, nyalogatták, szeretgették, cirógatták az oroszlánok. Jött reggel a király, hogy jaj, Dániel, él-e még a te Istened, élsz-e még, Dániel? Mind a ketten jól voltak. Izrael Istene is, meg Dániel is, így megtudta Dáriusz, hogy van Izraelnek Istene. A mi Istenünk ugyanígy, ha nem adjuk fel és rátekinünk, olyan helyzetekben és olyan módokon fog megnyilvánulni, hogy megtudja mindenki, hogy él az Izraelnek Istene, és Ő a te Atyád. A mennyei, szerető Édesapád. A Jézus nevében.

Mondom, hogy jönnek ezek az idők. Nem adjuk fel, és meg fogjuk látni. Mert Dániel is megfutamodhatott volna, de nem tette, tudta, hogy kimentti őt az Úr, az ő Istene.

Jézusnak mindig volt egy szokott helye, ahova elment imádkozni, és ez neked is kell, hogy legyen ilyen. Mert nem csak ilyen fohászoknak kell felmenniük a trón elé, hanem kellenek imaidők is, amikor odaadjuk magunkat teljesen és olyan módon, hogy semmi ne tudjon kiragadni minket, amikor bemegyünk a mélyebb helyekre az imádságban.

Jézusnak volt mindig egy kedvenc helye, és a Márk 1,35 írja, hogy már kora reggel elment arra a helyre. Mielőtt a többiek fölébredtek volna, Ő már imádkozott. Napközben tömegek mentek hozzá, de neki kellett az az idő, amikor az Ő Atyjával egyszerűen együtt van egy közösségben. Ebben a közösségben Ő megújult, és vezetést vett az Úrtól arra a napra. Amit látott az Atyától, azt cselekedte. De ha nem nézett volna oda, hogy mi van ott a mennyei akaratban, akkor nem lett volna kedves az Atyának. Kellenek ezek az idők. Kora reggel, még szürkületkor. Vagyis lehet, hogy nem fél hatra kell felhúzni az órát, hanem fél ötre, vagy néha még előbbre is, és odaadni ezt az időt az Úrnak. Mert kellenek ilyen idők. Vagy akár virrasztásban. Kinek melyik a jobb idő. Van, akinek az esti órák felelnek meg jobban az Úrral való közösségre, és van, akinek hajnali órák. Mindegy, csak legyen ilyen idő, és legyen ilyen hely, ahova el tudsz vonulni.

Jézus elment egy kietlen, puszta helyre. Miért ment oda? Hogy senki ne tudja megzavarni. Senki ne tudja kiragadni abból a gyönyörűségből, ahova beemeli Őt az Úr, ahol csak az Úr van. Ha ezt a helyet még nem találtuk meg, akkor még nem teljes az imaéletünk. Oda be kell, hogy emeljen minket az Úr, és onnantól kezdve mindig odavágyódunk és visszajárunk.

Jézus miért járt a Gecsemáné kertjébe? Ott szeretett imádkozni. Ott volt az a közeg, ahol egyszer az Úr úgy átjárta, hogy visszavágyott oda, hogy ott imádkozzon. Oda járt imádkozni. Vagy egy puszta helyre ment el és ott imádkozott, de az imádság nem maradt el az életéből. Nem maradhatott el az Ő életéből.

Meg fogjuk tenni, hogy elszánjuk magunkat a szívünkben, hogy kicsi imaidőket, hosszabb imaidőket, de mindenképp több imaidőt fogunk kérni az Úrtól. Adjon nekünk lehetőséget, hogy ezekben mélyebben benne lehessünk, hogy ne felszínes legyen az imaéletünk. hogy miközben várjuk Isten nagy áldásait, igazán nincs imakapcsolatunk Vele. Az imádság az alapja mindennek, hogy a királyság eljöhessen az életedben. Ámen.

Ha egyszer bemész, akkor odakívánczol mindig. Van egy olyan pont, amikor az Atya azt mondja, hogy gyere beljebb! – és beemel oda, ahol még nem jártál. Ott annyira jó, hogy attól a pillanattól azt fogod vágnini. Ez az a vonzás, ami ott kell legyen az ember szívén, hogy az Úr hívja őt. Az Úr vonzása. Akit az Atya nem jelöl ki erre – mondja Jézus –, az nem ismerhet meg engem. Az Úr hívja a szívedet. Ő vonzza a szívedet. Bevonz arra a helyre, ahol megint kapsz valamit, és több leszel vele. Ez egy közösség. Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Istennek szeretete, és a Szent Szellemnek közössége. A Szent Szellem közössége által részesülhetsz ebben. Ez a közösség akkor épül, ha időt töltesz vele. Anélkül nem épül. Érdemes felszínes kereszténynek lenni? Nem, mert sok minden van, amit nem aknázunk ki ilyenkor. Szánjál rá egy kis időt, és amikor ezt megtetted, akkor megint egy kicsit beljebb jutsz, és törekszel rá, kívánni fogod még, mert az Úr jósága vonz. Ámen. Hányan tudjátok, hogy ez így van? Ez így van!

Ez a mai dicséret, imádat olyan volt, hogy az ember úgy érezte, itt maradok örökre, mert olyan jó itt lenni! Itt verünk egy sátrat, és itt maradunk örökre!

Ezekre a helyekre, ahova az Úr beemel minket, visszakívánczolunk. Ez egy közösség, amit ha kiépítünk, akkor – ahogy Dávid mondja –, a jobbodon gyönyörűségek vannak mindörökké.

És ez kimeríthetetlen! Úgyhogy mondjuk azt az Úrnak, hogy Uram, akarok ebből még többet! Mondjuk Neki: Uram, akarok ebből még többet! Még többet! Telhetetlen vagyok! – mondd az Úrnak. Mert ez így igaz, ezek a szellemi gyönyörűségek el vannak készítve. Akarj még többet, törekedj rá! Aki kér, annak ad. Aki kér, az mind kap. Nincs nála megkülönböztetés, nincs személyválogatás. Aki oda törekszik, annak odaadja. Vágyódás ez, a szerelmetesek vágyódása.

Ha ez fölébredt benned egy kicsit is, akkor ma nem prédikáltam hiába. Azt szoktam látni a keresztényeken, hogy belefáradnak az imádságaikba. Nem látják, hogy az megválaszolást nyert. Nem csak akkor megyünk a trón elé, amikor kérünk valamit, hanem egyszerűen jó ott lenni. Miért mész el a barátodhoz? Egyszerűen jó vele beszélgetni. Az imádság egy kétutas csatorna. Nem úgy van, hogy mindig csak én megyek és kérek valamit, aztán röpdülök tovább. Az egy üres imaélet, ennél sokkal több van. Akkor kétsatornás, ha én szólok és Ő válaszol, és aztán Ő szól és én válaszolok. Az imádság kétirányú, ezt jelenti a közösség. Ebben fogunk növekedést kérni, a Jézus nevében. Ámen. Ki szeretne növekedni ebben? Az Úr pedig meghallotta, hogy feltetted a kezedet. Az Úr vette ezt a kívánságodat, és együtt fogunk beljebb menni, a Jézus nevében.

Álljunk fel és emeljük fel a kezünket, élvezzük ez az atmoszférát, ahova az Úr emel minket, mert gyönyörűségek vannak ott! Gyönyörűségek! Halleluja!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.